

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 2 grudnia 1991 r.

w sprawie szczegółowych zasad planowania i finansowania inwestycji dotowanych z budżetu państwa.

Na podstawie art. 30 ustawy z dnia 5 stycznia 1991 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 4, poz. 18, Nr 34, poz. 150, Nr 94, poz. 421, Nr 107, poz. 464 i Nr 110, poz. 475) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady planowania i finansowania inwestycji dotowanych z budżetu państwa w zakresie wynikającym z Prawa budżetowego i ustaw budżetowych.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) Prawie budżetowym — rozumie się przez to ustawę z dnia 5 stycznia 1991 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 4, poz. 18, Nr 34, poz. 150, Nr 94, poz. 421, Nr 107, poz. 464 i Nr 110, poz. 475),
- 2) ministrach — rozumie się przez to również kierowników naczelnych i centralnych organów administracji państwowej oraz innych dysponentów wyodrębnionych części budżetu państwa,
- 3) inwestycjach — rozumie się przez to inwestycje finansowane z udziałem środków budżetu państwa, nie będące zakładowymi inwestycjami mieszkaniowymi i socjalnymi,

- 4) inwestycjach centralnych — rozumie się przez to inwestycje wymienione w wykazie inwestycji centralnych, stanowiącym załącznik do ustawy budżetowej,
- 5) państwowej jednostce budżetowej — rozumie się przez to również państwowy zakład budżetowy,
- 6) założeniach techniczno-ekonomicznych inwestycji — rozumie się przez to dokumentację projektową inwestycji, która zawiera w szczególności uzasadnienie celowości inwestycji, dane o koszcie, efektach i planowanym okresie realizacji inwestycji oraz o zatwierdzonych warunkach jej lokalizacji, ocenę ekonomicznej efektywności inwestycji, dane o pośrednich nakładach inwestycyjnych, możliwościach ich sfinansowania i efektach inwestycji w innych dziedzinach oraz kwoty planowanych środków na finansowanie inwestycji w poszczególnych latach jej realizacji i uzasadnienie tych kwot.

Rozdział 2

Planowanie środków budżetowych na finansowanie inwestycji

§ 3. 1. Środki budżetowe na finansowanie inwestycji oraz na spłatę kredytów bankowych wykorzystanych na finansowanie inwestycji i odsetek od tych kredytów są planowane przez ministrów i wojewodów w okresie sporządzania projektu budżetu państwa na dany rok budżetowy.

2. Środki budżetowe na finansowanie inwestycji są planowane z uwzględnieniem określonych w odrębnych przepisach:

- 1) zasad szczególnych dotyczących danych inwestorów,
- 2) zasad opracowywania projektu budżetu państwa.

3. Środki budżetowe na spłatę kredytu bankowego wykorzystanego na finansowanie inwestycji oraz odsetek od tego kredytu mogą być planowane, jeżeli kredyt i odsetki są objęte gwarancją, o której mowa w art. 23 Prawa budżetowego.

§ 4. 1. Zapotrzebowanie na środki budżetowe na cele, o których mowa w § 3 ust. 1, jest określone w projekcie planu inwestycji dotowanych z budżetu państwa, składającym się z projektu planu zbiorczego oraz z projektu planów i wykazów wymienionych w ust. 2 pkt 1—4.

2. Do zbiorczego planu są załączane w szczególności:

- 1) projekty planu dotowanych inwestycji:
 - a) centralnych,
 - b) państwowych jednostek budżetowych,
 - c) innych państwowych jednostek organizacyjnych,
 - d) podmiotów gospodarczych,
- 2) wykazy inwestycji objętych projektami planów, o których mowa w pkt 1,
- 3) wykazy zakupów gotowych dóbr inwestycyjnych, dokonywanych centralnie,
- 4) wykazy inwestycji zleczanych gminom,
- 5) wnioski zawierające szczegółowe uzasadnienie potrzeby przyznania dotacji z budżetu państwa na finansowanie inwestycji.

3. Wzory projektów planów, wykazów i wniosków, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz zakres ich stosowania i terminy przedkładania określają przepisy ustalające zasady opracowywania projektu budżetu państwa.

§ 5. 1. Minister może planować dotację z budżetu państwa na finansowanie inwestycji podmiotu gospodarczego w zakresie podstawowej infrastruktury gospodarczej albo w innym zakresie ważnym ze względów społecznych lub gospodarczych, jeżeli podmiot ten nie posiada środków własnych i innych środków pozabudżetowych oraz nie może otrzymać w banku kredytu na ten cel w wysokości umożliwiającej wykonanie inwestycji w planowanym okresie.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do innych inwestorów, których zasady gospodarki finansowej przewidują możliwość finansowania inwestycji z kredytu bankowego.

§ 6. 1. Inwestycje planowane do finansowania ze środków budżetowych albo z kredytu bankowego wymagające gwarancji, o której mowa w art. 23 Prawa budżetowego, mogą być objęte ekspertyzą dokonywaną, w porozumieniu z inwestorem i właściwym ministrem, na zlecenie Ministra-Kierownika Centralnego Urzędu Planowania lub Ministra Finansów.

2. Ustalenia zawarte w ekspertyzie po dokonaniu ich oceny przez ministra zlecającego ekspertyzę stanowią podstawę decyzji o ewentualnym uwzględnieniu dotacji na daną inwestycję w projekcie budżetu państwa lub udzieleniu gwarancji, o której mowa w ust. 1.

3. Koszty ekspertyzy są finansowane ze środków inwestora, z zastrzeżeniem ust. 4 i 5.

4. Koszty ekspertyzy inwestycji państwowych jednostek budżetowych są finansowane ze środków planowanych na ten cel w projekcie budżetu Centralnego Urzędu Planowania i Ministerstwa Finansów.

5. W szczególnie uzasadnionych wypadkach, na wniosek inwestora, pozytywnie zaopiniowany przez właściwego ministra i złożony ministrowi zlecającemu ekspertyzę, przepis ust. 4 może być zastosowany również do kosztów ekspertyzy inwestycji inwestora nie będącego państwową jednostką budżetową.

Rozdział 3

Przekazywanie środków budżetowych na finansowanie inwestycji

§ 7. 1. Środki budżetowe przeznaczone na finansowanie inwestycji są przekazywane przez właściwego dysponenta tych środków na rachunek bankowy, z którego jest finansowana inwestycja, z zastrzeżeniem ust. 4 i 5.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do środków budżetowych przeznaczonych na finansowanie kosztów przygotowania do realizacji inwestycji polegającej na budownictwie. Do kosztów przygotowania takiej inwestycji do realizacji zalicza się w szczególności koszty opracowania założeń techniczno-ekonomicznych, koszty badań geologicznych oraz koszty pomiarów geodezyjnych dotyczących planowanej inwestycji.

3. Rachunek, o którym mowa w ust. 1, jest otwierany przez bank na wniosek inwestora.

4. Środki budżetowe na finansowanie kosztów inwestycji polegającej na budownictwie, innych niż koszty przygotowania jej do realizacji, mogą być przekazywane na rachunek bankowy, jeżeli inwestor posiada zatwierdzone założenia techniczno-ekonomiczne.

5. Przy określaniu kwoty środków budżetowych przekazywanych na rachunek bankowy powinny być uwzględnione: przewidywana kwota zobowiązań, które wymagają uregulowania w danym okresie, oraz kwota środków na rachunku bankowym, przechodzących z poprzedniego okresu, i kwota innych środków, które będą przeznaczone na finansowanie inwestycji w danym okresie.

6. Ministrowie i wojewodowie:

- 1) kontrolują prawidłowość przekazywania i wykorzystywania środków budżetowych przeznaczonych na finansowanie inwestycji, w tym z uwzględnieniem harmonogramów ich realizacji, oraz podejmują działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości i zapobieżenie powstawaniu ich w przyszłości, w tym zwłaszcza nieprawidłowości polegających na naruszeniu dyscypliny budżetowej w zakresie określonym w odrębnych przepisach,
- 2) informują bieżąco Ministra Finansów o wynikach kontroli i podjętych działaniach, o których mowa w pkt 1.

§ 8. 1. Ewidencja stanu zaangażowania budżetu państwa w finansowanie inwestycji rozpoczętych, która jest prowadzona przez dysponentów części budżetu, powinna obejmować wszystkie dotowane inwestycje polegające na budownictwie inwestycyjnym i wyodrębniać:

- 1) dane dla poszczególnych inwestycji centralnych,
- 2) dane zbiorcze dla pozostałych inwestycji, w tym dotyczące:

- a) inwestycji państwowych jednostek budżetowych,
- b) inwestycji innych państwowych jednostek organizacyjnych,
- c) inwestycji podmiotów gospodarczych,
- d) inwestycji zleconych gminom.

2. Ewidencja powinna zawierać w szczególności następujące dane:

- 1) wartość kosztorysową inwestycji,
- 2) planowaną łączną kwotę środków budżetowych na finansowanie inwestycji,
- 3) kwoty środków budżetowych przekazane na finansowanie inwestycji,
- 4) kwoty środków budżetowych potrzebne w poszczególnych następujących latach realizacji inwestycji.

3. W ewidencji na bieżąco są wykazywane zatwierdzone zmiany wartości kosztorysowej inwestycji oraz związane z nimi zmiany kwot środków potrzebnych na finansowanie inwestycji, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 4.

§ 9. Państwowe jednostki budżetowe wykonujące inwestycje systemem gospodarczym finansują wydatki na ten cel bezpośrednio z rachunku finansowania inwestycji.

§ 10. 1. Jeżeli podmiot gospodarczy w danym roku nie przeznaczy środków własnych na finansowanie inwestycji centralnej co najmniej w kwocie planowanej w wykazie inwestycji centralnych stanowiącym załącznik do ustawy budżetowej, środki z budżetu państwa otrzymane w tym roku na finansowanie inwestycji centralnej zwraca do budżetu państwa na rachunek właściwego urzędu skarbowego w terminie uzgodnionym z tym urzędem, nie później jednak niż do końca drugiego roku następującego po roku, w którym inwestycja będzie zakończona.

2. W wypadku gdyby zwrot, o którym mowa w ust. 1, miał nastąpić w terminie wykraczającym poza okres 6 miesięcy od zakończenia inwestycji, spłata należnej kwoty powinna być po tym okresie rozłożona na równe raty miesięczne.

Rozdział 4

Rozliczanie zakończonych inwestycji

§ 11. 1. Środki budżetowe pozostające po zakończeniu inwestycji i uregulowaniu zobowiązań finansowych, związanych z jej realizacją, są przekazywane przez inwestora na dochód budżetu państwa w ciągu 60 dni od daty odbioru końcowego tej inwestycji.

2. Jeżeli po zakończeniu inwestycji pozostaną środki z udziałów otrzymanych od współinwestorów na finansowanie inwestycji wspólnej, środki te są zwracane przez inwestora współinwestorom w terminie, o którym mowa w ust. 1, proporcjonalnie do wysokości wniesionych przez

nich udziałów. Współinwestorzy mogą uzgodnić inną zasadę podziału tych środków.

§ 12. 1. Inwestor po zakończeniu i przekazaniu do użytku inwestycji centralnej jest zobowiązany do sporządzenia, w ciągu 60 dni od daty odbioru końcowego tej inwestycji, rozliczenia zawierającego w szczególności:

- 1) porównanie rzeczywistych kosztów, efektów i okresu realizacji inwestycji z odpowiednimi wielkościami planowanymi przy rozpoczynaniu inwestycji,
- 2) omówienie i uzasadnienie przyczyn różnic między planowanymi i rzeczywistymi wielkościami, o których mowa w pkt 1,
- 3) zestawienie środków, z których inwestycja była sfinansowana, w układzie źródeł tych środków.

2. Rozliczenie, o którym mowa w ust. 1, inwestor przekazuje Głównemu Urzędowi Statystycznemu, właściwemu ministrowi i urzędowi skarbowemu oraz bankowi, jeżeli inwestycja była finansowana z udziałem kredytu.

3. Minister na podstawie rozliczeń otrzymanych od inwestorów opracowuje informację o wykonanych inwestycjach centralnych oraz przekazuje ją Ministrowi Finansów i Ministrowi-Kierownikowi Centralnego Urzędu Planowania do dnia 31 marca roku następującego.

4. Minister-Kierownik Centralnego Urzędu Planowania do dnia 30 kwietnia roku następującego przedstawia Radzie Ministrów zbiorczą informację o planowanych i rzeczywistych kosztach, efektach i okresach realizacji inwestycji centralnych zakończonych w roku poprzednim.

5. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio również do dotowanych z budżetu państwa inwestycji podmiotów gospodarczych, polegających na budownictwie, które nie są zaliczone do inwestycji centralnych, z tym że rozliczenie jest przekazywane właściwemu ministrowi i urzędowi skarbowemu oraz bankowi, jeżeli inwestycja była finansowana z udziałem kredytu.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 13. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio również wówczas, gdy środki budżetowe na finansowanie inwestycji lub na spłatę kredytu bankowego przeznaczonego na inwestycje zostały przyznane przed dniem 1 stycznia 1991 r. przez Radę Ministrów lub zagwarantowane przez Ministra Finansów z jej upoważnienia.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem rozdziału 2, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1992 r.

Minister Finansów: w z. *A. Podsiadło*